

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

พฤติกรรมค่าใช้จ่ายของพนักงานโรงแรมในจังหวัด
เชียงใหม่ในช่วงหลังปรับค่าจ้างขั้นต่ำ

ผู้เขียน

นางสาวชลิตา เครื่องคำ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ.ดร. นิสิต พันธมิตร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร. ไพรัช กาญจนการุณ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มี 2 วัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ รายจ่าย และการออมของพนักงาน โรงแรมภายหลังปรับค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท 2) เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของแรงงานในอุตสาหกรรมโรงแรมเกี่ยวกับการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย และเงินออม จากค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (APC) และค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม และใช้เทคนิค Simple Regression Analysis หาค่าความโน้มเอียงสุดท้ายของการบริโภค (MPC) และค่าความโน้มเอียงสุดท้ายของการออม (MPS)

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย และการออมจากค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยของการบริโภค (APC) ความโน้มเอียงเฉลี่ยของการออม (APS) ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (MPC) และค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม (MPS) พบว่าค่า APC มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า รายได้ 1 บาท ถูกใช้ไปเพื่อการบริโภค 0.92 บาท และค่า APS มีค่าเท่ากับ 0.08 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า รายได้ 1 บาท มีการออมเกิดขึ้น 0.08 บาท และจากการใช้เทคนิค Simple Regression Analysis ในการวิเคราะห์ค่า MPC และ MPS พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการบริโภครวม ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภคมีค่าเท่ากับ 0.887 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้การ

บริโภคเปลี่ยนแปลงไป 0.887 หน่วย ซึ่งเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น 100 บาท จะทำให้การบริโภคเปลี่ยนแปลงไป 88.7 บาท ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออมจึงมีค่าเท่ากับ 0.133 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้การออมเปลี่ยนแปลงไป 0.133 หน่วย กล่าวคือ ถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น 100 บาท จะทำให้การออมเพิ่มขึ้น 13.3 บาท

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภายหลังการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท ทำให้พนักงานโรงแรมมีรายได้เพิ่มมากขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นของรายได้นั้นสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายได้เพียงบางส่วนเท่านั้น คือ มีพนักงานโรงแรมไม่เกินร้อยละ 20 มีความพึงพอใจมาก-มากที่สุดในประสิทธิภาพของนโยบายในการลดภาระรายจ่าย เนื่องจากค่าครองชีพในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้น ทำให้การใช้จ่ายในด้านต่างๆเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในด้านอาหาร เครื่องดื่ม และ ค่าใช้จ่ายด้านยานพาหนะ ในส่วนของการออมนั้นพนักงานโรงแรมส่วนใหญ่จะมีการออมเท่าเดิม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.3 เนื่องจากค่าใช้จ่ายที่สูง ทำให้รายได้ที่เพิ่มขึ้นนั้น ไม่มีผลต่อการเพิ่มของการออมเลย ทำให้ทัศนคติของพนักงาน โรงแรมที่มีต่อ นโยบายการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำนั้นอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

Independent Study Title Spending Behavior of Hotel Employees in Chiang Mai Province After the Minimum Wage Adjustment

Author Miss.Chalita Kruangkam

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Nisit Panthamit Advisor

Asst. Prof. Dr. Pirat Kanjanakaroon Co-advisor

ABSTRACT

This study was undertaken to understand the interrelationship of income, expenditure, and saving of workers of hotel in Chiang Mai and understand their attitude to the minimum wage adjustment. Questionnaire interview was used to collect information from 400 samples for calculation and application of Simple Regression Technique to disclose the interrelationship among income, expenditure and saving in terms of Average Propensity to Consume (APC), Average Propensity to Save (APS) as well as the Marginal Propensity to Consume (MPC) and the Marginal Propensity to Save (MPS)

The study on interrelationship among income, expenditure, and saving reveal that APC was 0.92 meaning that out of 1 baht income 0.62 baht would be spent for consumption while APS at the value of 0.08 would suggest 0.08 baht saving out of 1 baht income. The application of simple regression provided the result the aggregate consumption varied positively with aggregate income. The result MPC value of 0.887 can be interpreted as the change in consumption by 0.887 unit given a one unit change in income; for example 100 baht increase in income will lead the

employee to spend 88.7 baht more for consumption. Similarly, the MPC value of 0.08 implies employee will save 8 baht with 100 baht increase in income.

By increasing the minimum wage it will decrease their expenses. To clarify, there are less than 20% of hotel employees who satisfy the efficiency policy. As the cost of living continuously increases, it affects the prices of food and fuel. They are expensive. 50.3% of hotel employee's can't afford to save because of these high expenses. Because of these high expenses and the minimum wages hotel employees can't increase their savings. So, the correlation of expenses for hotel employees to the minimum wage adjustment policy is medium level.